FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)

den 14 december 2006 *

I mål T-237/02,

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, med säte i Ilmenau (Förbundsrepubliken Tyskland), inledningsvis företrätt av advokaterna G. Schohe och C. Arhold, därefter av advokaterna C. Arhold och N. Wimmer,

sökande,

med stöd av

Konungariket Sverige, företrätt av A. Kruse och K. Wistrand, båda i egenskap av ombud,

och av

Republiken Finland, företrädd av T. Pynnä, i egenskap av ombud,

intervenienter,

* Rättegångsspråk: tyska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Kreuschitz, V. Di Bucci och P. Aalto, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Schott Glas, med säte i Mainz (Förbundsrepubliken Tyskland), företrätt av U. Soltész, avocat,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 28 maj 2002 att avslå sökandens ansökan om tillgång till handlingar som rör granskningsförfaranden avseende statliga stödåtgärder,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna F. Dehousse och D. Šváby, justitiesekreterare: handläggaren K. Andová,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 15 juni 2006,

följande

Dom

De faktiska omständigheterna och förfarandet

1 Technische Glaswerke Ilmenau GmbH är ett tyskt bolag med säte i Ilmenau i Freistaat Thüringen (nedan kallad delstaten Thüringen). Bolaget bildades år 1994 i syfte att köpa tillbaka fyra av de tolv produktionslinjer (det vill säga ugnar) för glastillverkning som tillhörde det gamla företaget Ilmenauer Glaswerke GmbH, vars likvidation hade genomförts av Treuhandanstalt (ett offentligt organ för ekonomisk förvaltning, som sedermera blev Bundesantalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, nedan kallat BvS).

2 Genom skrivelse av den 1 december 1998 anmälde Förbundsrepubliken Tyskland till kommissionen olika åtgärder vilka syftade till ekonomisk konsolidering av sökanden, däribland genom att BvS skulle avstå från en del av köpeskillingen för ugnarna och att delstaten Thüringen skulle bevilja ett lån, genom sin egen bank, Thüringer Aufbaubank (nedan kallad TAB).

3 Genom skrivelse SG (2000) D/102831 av den 4 april 2000 inledde kommissionen det formella granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG avseende avståendet och TAB:s lån, med ärendenummer K 19/2000.

4 Under det formella granskningsförfarandet erhöll kommissionen kompletterande upplysningar från Förbundsrepubliken Tyskland och ett yttrande från företaget Schott Glas, som är en konkurrent till sökanden.

5 Den 12 juni 2001 antog kommissionen beslut 2002/185/EG om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (EGT L 62, 2002, s. 30), vilket endast avsåg kommissionens bedömning av betalningsbefrielsen. Kommissionen ansåg att betalningsbefrielsen inte var förenlig med en privat investerares beteende, utan utgjorde ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

6 Genom skrivelse av den 3 juli 2001 inledde kommissionen ett andra formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 EG, med ärendenummer K 44/2001. Detta förfarande rörde att sökanden hade beviljats uppskov med betalningen av köpeskillingen för ugnarna, ändringar vad gäller bankgarantin för denna betalning och lånet från TAB.

7 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 augusti 2001 har sökanden väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 12 juni 2001 (mål T-198/01).

8 Sökanden yttrade sig i skrivelse av den 24 oktober 2001 i det andra formella granskningsförfarandet och begärde att kommissionen skulle låta sökanden få ta del av icke-konfidentiella handlingar i ärendet och att få yttra sig däröver. Kommissionen avslog denna begäran genom skrivelse av den 23 november 2001.

9 Sökanden begärde i skrivelse av den 1 mars 2002 att, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43), få tillgång till

— ”samtliga handlingar i kommissionens samtliga stödärenden som rör [sökanden] och särskilt stödärendet K 44/2001 ;

— samtliga handlingar i kommissionens ärenden rörande statligt stöd till företaget Schott Glas, Jena, Tyskland, ägare: Carl-Zeiss-Stiftung, Hessenweg 18, D-89522 Heidenheim a.d. Brenz

med undantag för andra företags företagshemligheter”.

10 Kommissionen avslog genom skrivelse av den 27 mars 2002 ansökan om att få tillgång till dessa handlingar, varvid kommissionen bland annat anförde att handlingarna i fråga omfattas av undantaget i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001, enligt vilket en ansökan om tillgång till en handling bland annat skall avslås om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner, om det inte förelåg ett övervägande allmänintresse av utlämnandet. Kommissionen preciserade också att ”handlingarna rörande [sökanden] är handlingar som ingår i det pågående formella granskningsförfarandet K 44/2001”.

11 Sökanden tillställde genom skrivelse av den 15 april 2002 kommissionens generalsekreterare en bekräftande ansökan med tillämpning av artikel 7.2 i förordning nr 1049/2001.

12 Kommissionens generalsekreterare avslog denna ansökan i skrivelse av den 28 maj 2002 (nedan kallat beslutet) med följande ord:

”...

[J]ag tackar för er skrivelse av den 15 april 2002, vilken registrerats den 15 april 2002, i vilken ni ber mig att ompröva er ansökan om att få tillgång till följande handlingar:

— handlingar rörande statligt stöd som beviljats Technische Glaswerke Ilmenau ... och

— handlingar rörande statligt stöd som eventuellt har beviljats Schott Glas.

Den första delen av er ansökan rör skriftväxlingen mellan de tyska myndigheterna och kommissionens [generaldirektorat (GD)] Konkurrens och kommentarer från stödmottagaren [Technische Glaswerke Ilmenau] och en av dess konkurrenter, Schott Glas.

Den andra delen av er ansökan rör en tidig underrättelse enligt de sektorsövergripande rambestämmelserna rörande Schott Glas nya betydande investeringsprojekt i östra Tyskland.

Efter prövning av er ansökan måste jag tyvärr meddela er att jag ansluter mig till det beslut som GD [Konkurrens] meddelat er, på grund av att tillgång till dessa olika handlingar riskerar att undergräva ... syftet med inspektioner och utredningar. Detta undantag från rätten att få tillgång till handlingar anges uttryckligen i artikel 4[.2 tredje] strecksatsen i förordning [nr] 1049/2001.

Undersökningar som rör huruvida ett statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden måste bygga på lojalt samarbete och ömsesidigt förtroende mellan kommissionen, medlemsstaten och de berörda företagen, så att de olika parterna kan uttrycka sig fritt. Att ge er tillgång till denna handling skulle kunna undergräva undersökningen av detta klagomål genom att försvåra denna dialog.

Eftersom den tidiga underrättelsen om Schott Glas projekt innehåller en detaljerad beskrivning av projektet, skulle det innebära en stor risk att detta bolags affärsintressen skada[de]s, om denna handling g[jordes] tillgänglig. Detta intresse skyddas uttryckligen genom ett undantag från rätten att få tillgång, enligt artikel 4 [.2] i nämnda förordning.

Vi har för övrigt undersökt möjligheten att ge tillgång till de avsnitt i de begärda handlingarna som inte omfattas av undantagen. Det har emellertid visat sig att det inte går att dela upp dessa handlingar i konfidentiella och icke-konfidentiella avsnitt.

Vidare föreligger det inget överordnat intresse som i förevarande fall skulle ge anledning att lämna ut handlingar i fråga ...”

13 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 8 augusti 2002. Genom separat skrivelse samma dag ingav sökanden en begäran om skyndsam handläggning i enlighet med artikel 76a i förstainstansrättens rättegångsregler, vilken avslogs genom beslut av den 12 september 2002.

14 Bolaget Schott Glas begärde genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 oktober 2002 att få intervenera till stöd för svarandens yrkanden i detta mål. Ordföranden för förstainstansrättens fjärde avdelning biföll denna ansökan om intervention genom beslut av den 16 januari 2003. Schott Glas ingav sin interventionsinlaga den 19 februari 2003.

15 Konungariket Sverige och Republiken Finland har genom handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 8 respektive den 15 november 2002 begärt att få intervenera i detta mål till stöd för sökandens yrkanden. Ordföranden för förstainstansrättens fjärde avdelning biföll dessa interventionsansökningar genom beslut av den 16 januari 2003. Konungariket Sverige ingav sin interventionsinlaga den 3 mars 2003. Republiken Finland avstod från att inge en interventionsinlaga.

16 Sökanden väckte genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 december 2002 talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2002) 2147 slutlig, som denna fattade den 2 oktober 2002 efter att ha avslutat det formella granskningsförfarandet K 44/2001 om det statliga stöd som Förbundsrepubliken Tyskland beviljat sökanden (mål T-378/02). I detta beslut ansåg kommissionen att lånet från TAB och ändringarna vad gäller bankgarantin för denna betalning utgjorde statliga stödåtgärder som är oförenliga med den gemensamma marknaden (se punkt 2 ovan).

17 Förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) ogillade genom dom av den 8 juli 2004 i mål T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen (REG 2004, s. II-2717), sökandens talan i mål T-198/01.

18 Sammansättningen av förstainstansrättens avdelningar ändrades från och med den 13 september 2004 och referenten förordnades att tjänstgöra som ordförande på femte avdelningen i utökad sammansättning. Förevarande mål tilldelades därför denna avdelning.

19 Den 14 december 2004 anmodade förstainstansrätten sökanden att yttra sig angående tvisteföremålet i förevarande mål, bland annat med hänsyn till att sökanden i förfarandena i mål T-198/01 och T-378/02 fått tillgång till olika handlingar som rör granskningsförfarandena K 19/2000 och K 44/2001.

20 Sökanden bekräftade i handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 januari 2005 att denne i förfarandena i mål T-198/01 och T-378/02 fått tillgång till vissa handlingar som rör nämnda stödförfaranden och som kommer från Förbundsrepubliken Tyskland och Schott Glas, däribland den senares yttrande av den 23 januari 2001 avseende det formella granskningsförfarandet K 19/2000. Sökanden anmärkte emellertid att denne är övertygad om denne inte har fått kännedom om samtliga handlingar som svaranden innehar och som är av relevans för dessa förfaranden. Sökanden har därför fortfarande samma intresse av att få tillgång till nämnda handlingar.

21 På förstainstansrättens anmodan sände kommissionen en skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 13 april 2005, i vilken kommissionen preciserade att den fortfarande innehar handlingar som denna har vägrat sökanden att få tillgång till och som sökanden inte har fått del av i förfarandena i målen T-198/01 och T-378/02.

22 Under mellantiden vilandeförklarade ordföranden för fjärde avdelningen i utökad sammansättning, genom beslut av den 3 mars 2005, förfarandet i mål T-378/02 fram till dess att domstolen har meddelat dom i mål C-404/04 P, vilket rör sökandens överklagande av domen i det ovan i punkt 17 nämnda målet Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen.

23 På förstainstansrättens anmodan sände kommissionen en skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 maj 2006, i vilken kommissionen angav samtliga handlingar i det administrativa ärendet rörande granskning av de stöd som sökanden beviljats.

24 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 15 juni 2006. Kommissionen anmodades härvid att yttra sig över vilka följder den anser att förstainstansrättens dom av den 13 april 2005 i mål T-2/03, Verein für Konsumenteninformation mot kommissionen (REG 2005, s. II-1121) (nedan kallad domen i målet VKI) har fått.

Parternas yrkanden

25 Sökanden, som stöds av Konungariket Sverige och Republiken Finland, har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara beslutet, utom i den del sökandens ansökan avslås vad avser tillgång till handlingar som direkt rör granskningsförfarandet avseende stödet till Schott Glas, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

26 Kommissionen, som stöds av Schott Glas, har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättsliga frågor

Fråga huruvida förordning nr 1049/2001 är tillämplig

Parternas argument

27 Sökanden har gjort gällande att rätten att få tillgång till handlingar som kommissionen innehar, i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning nr 1049/2001, inte ingår i den vanliga sekundärrätten utan tvärtom, med hänsyn till "demokratiprincipen", ingår bland de grundläggande rättigheterna, varför inskränkningar i densamma skall tolkas restriktivt.

28 Sökanden har angett att frågan hur dessa rättigheter skall definieras enligt förordning nr 1049/2001 skall skiljas från frågan vilka rättigheter "parterna" har i ett förfarande rörande statliga stödåtgärder. Enligt sökanden får omständigheten att denne enligt rättspraxis rörande granskningsförfaranden vad gäller stödåtgärder inte har rätt att få ta del av handlingarna i ett sådant ärende, inte påverkar dennes rättigheter i egenskap av unionsmedborgare.

29 Konungariket Sverige har hävdat att förordning nr 1049/2001 utgör ett viktigt instrument med allmän tillämplighet för att ge allmänheten möjlighet att informera sig om unionens verksamhet. Det framgår av den klara och tydliga definitionen av vilka som har rätt att få tillgång till handlingar, i artikel 2.1 i förordning nr 1049/2001, att sökanden obestridligen ingår i denna skara och rätteligen kan begära att dennes ansökan skall prövas enligt denna förordning.

30 Kommissionen har anfört att stödmottagarens rätt att få tillgång till handlingarna i det administrativa ärendet och till handlingar enligt förordning nr 1049/2001 är två helt skilda saker. Av sökandens skrivelser framgår att denne endast har använt sig av denna förordning för att kringgå reglerna för granskningsförfarandet rörande statligt stöd och kompensera bristen på rättigheter i detta förfarande. I rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88] i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1) föreskrivs nämligen ingen rätt att få tillgång till handlingar i ärenden, och i rättspraxis anses stödmottagarnas processuella rättigheter ha respekterats om dessa har beretts tillfälle att yttra sig under det administrativa förfarandet (domstolens dom av den 24 september 2002 i de förenade målen C-74/00 P och C-75/00 P, Falck och Acciaierie di Bolzano mot kommissionen, REG 2002, s. I-7869, och förstainstansrättens dom av den 6 mars 2002 i de förenade målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99, Diputación Foral de Álava m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-1275), vilket stämmer för sökanden i förevarande fall.

31 Schott Glas har gjort gällande att sökanden försöker använda förordning nr 1049/2001 för att få tillgång till intern företagsinformation och kringgå gemenskapsdomstolarnas fasta rättspraxis om parternas rätt att få tillgång till handlingarna i ärendet i kommissionens administrativa förfaranden. Det står klart att detta sätt att förfara strider mot det politiska syftet med förordning nr 1049/2001, nämligen att ge gemenskapens medborgare en så klar bild som möjligt av gemenskapsorganens beslutsprocesser. Schott Glas har tillagt att förordning nr 1049/2001 inte hade trätt i kraft när det formella granskningsförfarandet K 58/91 (NN 144/91) om en privatisering av företaget Jenaer Glaswerk pågick och att bolaget därför inte kunde vänta sig att en konkurrent senare skulle få möjlighet att begära att få tillgång till handlingar som rör detta förfarande.

32 Schott Glas har anmärkt att bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1), rörande tillgång till handlingarna i ärendet visar att denna förordning är en *lex specialis* i förhållande till förordning nr 1049/2001. Om det inte var så skulle parterna i förfarandet och andra tredje män kunna kringgå gränserna för rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet enligt artikel 27 i förordning nr 1/2003 genom att helt enkelt åberopa förordning nr 1049/2001.

Samma sak gäller förfaranden rörande statligt stöd, för vilka gränserna för tredje mäns deltagande i förfarandet framgår dels av förordning nr 659/1999, dels av rättspraxis.

33 Det framgår vidare av förordning nr 1049/2001 att "tillgång till handlingarna i ärendet" och "tillgång till en handling" inte är likvärdiga koncept och att rätten att få tillgång till en handling förutsätter att en ansökan inges där den begärda handlingen beskrivs på ett sådant sätt att den kan identifieras. Denna förordning ger inte medborgarna rätt att gå igenom det berörda organets ärenden för att leta efter handlingar som eventuellt intresserar dem, och denna slutsats gör sig än mer gällande eftersom den sökande inte behöver motivera sin ansökan om tillgång till handlingar. I förevarande fall har sökanden nöjt sig med att kortfattat begära att få tillgång till "samtliga handlingar" som rör det ovannämnda förfarandet rörande statligt stöd, vilket inte är förvånande, eftersom sökanden själv har medgett att den inte vet vad det är för handlingar den söker efter.

34 Schott Glas anser att sökanden inte har rätt att åberopa förordning nr 1049/2001 och att dennes ansökan om att få tillgång till handlingar, oavsett dess omfattning, skall bedömas enligt reglerna om tillgång till handlingarna i ärendet i stödförfaranden, och inte enligt bestämmelserna i förordning nr 1049/2001.

Förstainstansrättens bedömning

35 Det är utrett att sökanden har begärt att få tillgång till handlingarna med stöd av förordning nr 1049/2001 och att kommissionen i sitt beslut har angett att sökanden inte har rätt att få tillgång till de handlingar denne har begärt med uttrycklig hänvisning till artikel 4.2 i nämnda förordning, närmare bestämt bestämmelsens undantag från rätten att få tillgång dels i syfte att skydda syftet med inspektioner och utredningar, dels i syfte att skydda juridiska personers affärsintressen.

36 Kommissionen tillfrågades under förhandlingen om vad den menar med sin argumentation om att "sökanden inte verkar ... omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1049/2001" och att den berörde endast har åberopat denna förordning för att kringgå reglerna om förfarandet rörande statliga stödåtgärder, varvid kommissionen klart uttalade att denna rättsakt är helt och fullt tillämplig i förevarande fall men att kommissionen hade rätt att med stöd av undantaget i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 avslå ansökan om tillgång till handlingar som rör pågående stödförfaranden, av det slag som sökandens ansökan rör.

37 I förevarande tvist är således frågan huruvida kommissionen har tillämpat undantaget från rätten att få tillgång enligt artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 på ett korrekt sätt.

38 Schott Glas har i sin interventionsinlaga i huvudsak gjort gällande att förordning nr 1049/2001 endast är tillämplig på handlingar som upprättas under gemenskapens lagstiftningsprocess och att ansökan om tillgång inte borde ha behandlats enligt bestämmelserna i nämnda förordning utan enligt reglerna om tillgång till handlingarna i ärendet i stödförfaranden och slutligen att nämnda förordning inte är tillämplig på handlingar som kommit i institutionernas händer innan förordningen trädde i kraft, det vill säga före den 3 december 2001. Denna argumentation syftar till att visa att förordning nr 1049/2001 antingen inte var tillämplig i förevarande fall eller att beslutet inte lagenligen kunde grundar sig på densamma.

39 Om förstainstansrätten kan ta hänsyn till denna argumentation, leder det till att den kan konstatera att beslutet är rättsstridigt. Förstainstansrätten vill emellertid erinra om att Schott Glas har tillåtits att intervenera i förevarande mål till stöd för kommissionens yrkanden, och kommissionen har yrkat att talan om ogiltigförklaring skall ogillas.

40 Enligt artikel 40 fjärde stycket i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 i nämnda stadga är tillämplig på förstainstansrätten, får genom yrkanden i interventionsansökan endast ena partens yrkanden biträdas. Dessutom föreskrivs i artikel 116.3 i förstainstansrättens rättegångsregler att intervenienten måste godta målet sådant det föreligger vid tidpunkten för dennes intervention. Dessa bestämmelser utgör visserligen inte hinder för att en intervenient åberopar andra argument än dem som åberopas av den part som den stöder. Förutsättningen för detta är icke desto mindre att ramen för tvisten inte ändras genom argumenten och att interventionen sker till stöd för denna parts yrkanden (se domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkt 52 och där nämnd rättspraxis).

41 I förevarande fall verkar det som om tvisteföremålet, såsom det är formulerat i ansökan och svaromålet, skulle ändras om förstainstansrätten beaktade Schott Glas argumentation, eftersom den, om den anses välgrundad, visar att beslutet är rättsstridigt medan kommissionens yrkande är att talan om ogiltigförklaring skall ogillas och inte grundar sig på att beslutet är rättsstridigt. Denna argumentation kan således inte upptas till sakprövning (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkterna 53 och 54).

Tvisteföremålet

Parternas argument

42 Sökanden har understrukit att denne har ansökt om att få tillgång till handlingar som rör "samtliga" stödförfaranden som berör densamme, det vill säga förfarandena K 19/2000 och K 44/2001, och de som rör Schott Glas, inbegripet förfarandet rörande detta bolags privatisering.

43 Beslutet innebär alltså ett avslag på ansökan om tillgång till fyra olika grupper av handlingar rörande följande:

— det avslutade stödförfarandet K 19/2000,

— det pågående stödförfarandet K 44/2001,

— avslutade stödförfaranden avseende privatiseringen av Jenaer Schott Glas, och

— det pågående stödförfarandet rörande en ny investering från Schott Glas sida i delstaten Thüringen.

44 Sökanden har angett att om beslutet skall tolkas så, att det endast rör handlingar som rör det pågående förfarandet K 44/2001 och de pågående stödförfarandena rörande Schott Glas, är artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001 tillämplig. Omständigheten att kommissionen inte har besvarat sökandens ansökan om tillgång till andra handlingar skall ses som ett avslagsbeslut mot vilket talan kan väckas. Sökanden har vidare preciserat att förevarande talan rör ogiltigförklaring av beslutet om avslag på ansökan om tillgång vad avser de tre första grupperna av handlingar som nämns i föregående punkt.

45 Sökanden ifrågasätter kommissionens argumentation om att ansökan om tillgång till handlingar rörande det statliga stöd som beviljats företaget Schott Glas Jena var för vagt formulerad och därför inte kunde omfatta handlingar som rör det statliga stöd som beviljats vid privatiseringen av Jenaer Glaswerke år 1992. Enligt sökanden borde det ha framstått som klart för kommissionen att ansökan om tillgång också omfattade dessa handlingar, och detta även om stödförfarandena i fråga inte har angetts avse Schott Glas Jena. Detta framgår tydligt av omständigheten att kommissionen åtminstone i sitt svaromål inte haft någon svårighet att identifiera förfarandet i fråga.

46 Kommissionen har hävdat att den inte innehar någon handling som rör statligt stöd som beviljats bolaget Schott Glas, Jena, vilket är den benämning som uttryckligen använts i ansökan om tillgång, men att ett ärende pågår rörande granskning av det stöd som har beviljats Schott Lithotec AG. Kommissionen har angett att den gissar att sökanden har kallat detta företag för Schott Glas och avslagit ansökan om tillgång med hänsyn till det pågående stödförfarandet rörande Schott Lithotec AG. Dessa överväganden saknar dessutom relevans med hänsyn till hur tvisteföremålet har definierats i ansökan.

47 Svaranden hävdar också att den inte innehar handlingar som rör ett avslutat stödförfarande "som rör privatiseringen av Jenaer Schott Glas", enligt den formulering som används i ansökan, eftersom företaget Schott Glas är ett privatägt företag sedan 50 år tillbaka och aldrig har privatiserats. Svaranden har anmärkt att Schott Glas deltog i privatiseringen av företaget Jenaer Glaswerk genom att förvärva en del av aktiekapitalet i detsamma för 1 DEM, och att denna transaktion inte ansågs som en stödåtgärd i det formella granskningsförfarandet K 58/91 (NN 144/91), som inleddes i januari 1992.

48 Omständigheten att sökanden även begärde att få tillgång till handlingarna i ovannämnda förfarande har inte framkommit i ansökan om tillgång och framgår för första gången i ansökan till förstainstansrätten. Mot denna bakgrund hade

kommissionen rätt när den ansåg att sökandens ansökan endast rörde tillgång till handlingarna i ärendet i granskningsförfarandet rörande det stöd som beviljats Schott Lithotec AG.

Förstainstansrättens bedömning

49 Av en jämförelse mellan beslutet och svarandens skrivelser framgår att svaranden först avslog ansökan om tillgång till handlingar som rör statligt stöd till sökanden, varvid dessa handlingar ingick i förfarandena med ärendenumren K 19/2000 och K 44/2001. Kommissionen har nämligen angett att det var omöjligt att ta ställning till handlingarna i de två förfarandena, vart och ett för sig, eftersom de två förfarandena rör samma strukturåtgärder och bygger på samma handlingar.

50 Kommissionen ansåg därefter att ansökan om tillgång till "samtliga handlingar i kommissionens ärenden rörande statligt stöd till förmån för företaget Schott Glas, Jena" rör en "tidig underrättelse enligt de sektorsövergripande rambestämmelserna rörande Schott Glas nya betydande investeringsprojekt i östra Tyskland". Kommissionen avslog denna ansökan med stöd av undantagen från rätten att få tillgång enligt artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001, rörande undantag från rätten att få tillgång dels i syfte att skydda syftet med inspektioner, utredningar och revision, dels i syfte att skydda juridiska personers affärsintressen.

51 Sökanden har i sin ansökan till förstainstansrätten angett att dennes ansökan om tillgång rörande Schott Glas hade två innebörder, eftersom den rörde handlingar rörande

a) avslutade stödförfaranden rörande privatiseringen av Jenaer Schott Glas, och

b) det pågående stödförfarandet rörande Schott Glas nya investering i delstaten Thüringen.

52 Sökanden har vidare hävdat att förevarande talan inte rör ogiltigförklaring av avslaget på ansökan om tillgång till de handlingar som avses i punkt b ovan och att för det fall beslutet skall tolkas så, att det endast rör de sistnämnda handlingarna och inte de handlingar som anges i punkt a, är artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001 tillämplig. Eftersom kommissionen inte har lämnat något svar vad gäller ansökan om tillgång till de handlingar som nämns i punkt a ovan, kan detta ses som ett tyst beslut om avslag på ansökan om tillgång, mot vilket talan kan väckas vid förstainstansrätten.

53 Det är utrett att kommissionen har fattat ett uttryckligt beslut om avslag på den bekräftande ansökan om tillgång till handlingar rörande Schott Glas, åtminstone såsom kommissionen har uppfattat ansökan i enlighet med dess ordalydelse, det vill säga som en ansökan om tillgång till de handlingar som nämns i punkt 51 b ovan.

54 Vad avser frågan huruvida kommissionen har fattat ett tyst beslut om avslag på ansökan om tillgång till de handlingar som nämns i punkt 51 a ovan måste förstainstansrätten först avgöra huruvida kommissionen rimligen borde ha förstått att den bekräftande ansökan om tillgång till handlingarna rörande Schott Glas hade två innebörder, såsom dessa beskrivs i punkt 51 ovan. Administrationens passivitet skulle bara kunna anses utgöra ett avslagsbeslut om denna verkligen var i stånd att ta ställning i frågan och att förstå vad den sökande ville att den skulle göra.

55 Förstainstansrätten konstaterar att i förevarande fall var såväl den ursprungliga som den bekräftande ansökan om tillgång avfattade i allmänna ordalag och att det inte någonstans hänvisas till företaget Jenaer Glaswerke, dess privatisering eller någon bestämd tidsperiod.

56 Sökanden anförde först i ansökan till förstainstansrätten att denne hade ansökt om tillgång till handlingar som rör ett stödförfarande rörande "privatiseringen av Schott Glas" eller "Jenaer Schott Glas". Sökanden har hävdat att det var "uppenbart" för kommissionen att ansökan om tillgång också rörde handlingar rörande statligt stöd som beviljats vid privatiseringen av Jenaer Glaswerke år 1992, men i svar på en fråga från förstainstansrätten rörande föremålet för talan i förevarande mål har denne medgett att dess ansökan var opreciserad och i stället hänvisat till Konungariket Sveriges argumentation om att kommissionen har åsidosatt sin omsorgsplikt enligt artikel 6. 2 i förordning nr 1049/2001.

57 Det framgår vidare av svaromålet att kommissionen varit tvungen att tolka ansökan för att kunna förstå den på ett sätt som i någon mån ligger i linje med vad sökanden har önskat. Svaranden har härvid angett att sökanden "inte har preciserat vad den menar med 'samtliga handlingar i kommissionens ärenden rörande statligt stöd till företaget Schott Glas, Jena,' " och "antagit" att sökanden av misstag använt namnet Schott Glas, trots att namnet på det företag som mottagit det stöd som prövades i det formella granskningsförfarande som pågick när kommissionen fattade beslutet var Schott Lithotec AG.

58 Förstainstansrätten finner att sökandens formulering i dennes ansökan om tillgång inte var sådan att kommissionen kunde förstå att den hade två innebörder, och kommissionen kan följaktligen inte anses ha fattat ett tyst beslut om avslag på ansökan om tillgång till de handlingar som anges i punkt 51 a ovan.

59 Av det ovanstående följer att kommissionen i sitt beslut har avslagit ansökan om tillgång till handlingar som rör dels förfaranden rörande stöd som beviljats sökanden, dels det pågående förfarandet rörande stödet till "Schott Glas nya investering i delstaten Thüringen". Förstainstansrätten erinrar härvid om att den andra delen av beslutet inte omfattas av sökandens talan om ogiltigförklaring.

60 Mot denna bakgrund kan talan inte upptas till sakprövning vad gäller yrkandet om ogiltigförklaring av ett påstått tyst beslut om avslag på ansökan om tillgång till handlingarna rörande "det avslutade stödförfarandet rörande privatiseringen av Jenaer Schott Glas".

Åsidosättande av artikel 4 i förordning nr 1049/2001 vad avser undantaget från rätten att få tillgång för att skydda syftet med inspektioner, utredningar och revision

61 Sökanden, som stöds av Konungariket Sverige, har anfört flera delgrunder som ingår i dess grund för ogiltigförklaring. För det första har kommissionen avslagit ansökan om tillgång till de begärda handlingarna utan att undersöka var och en av handlingarna för sig. För det andra har svaranden felaktigt grundat sig på rättspraxis rörande avslag på ansökan om tillgång till handlingar som rör fördragsbrottsförfaranden mot en medlemsstat, vilka inte kan jämföras med granskningsförfaranden rörande stöd. För det tredje har kommissionen inte beaktat möjligheten att ge delvis tillgång. För det fjärde borde en avvägning mellan de olika intressena i enlighet med artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 ha lett till ett beslut att lämna ut de begärda handlingarna.

62 Förstainstansrätten anser att det är lämpligast att först pröva delgrunden om att kommissionen inte har gjort en konkret och individuell prövning av ansökan om tillgång vad gäller var och en av de begärda handlingarna.

Parternas argument

63 Sökanden har gjort gällande att beslutsmotiveringen visar att kommissionen anser att man aldrig kan bevilja tillgång till handlingar som rör pågående stödförfaranden, detta på grund av förfarandenas natur. Sökanden hävdar att svaranden således har avslagit ansökan om tillgång till de begärda handlingarna oavsett vilket stödförfarande och vilka handlingar det är fråga om.

64 Det följer dock såväl av ordalydelsen i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 som av rättspraxis att kommissionen tvärtom konkret bör undersöka varje enskilt fall för sig vad gäller frågan huruvida tillgång till handlingen i fråga verkligen skulle kunna skada granskningsförfarandet. Sökanden har erinrat om att omständigheten att "handlingen i fråga avser en inspektion ... inte i sig [är] tillräckligt för att motivera tillämpning av det åberopade undantaget" (förstainstansrättens dom av den 13 september 2000 i mål T-20/99, Denkavit Nederland mot kommissionen, REG 2000, s. II-3011, punkt 45).

65 Kommissionen har inte heller visat att tillgång till handlingarna hade kunnat skada stödförfarandet gentemot sökanden, eftersom det var avslutat när ansökan om tillgång inkom. Enligt sökanden är det dessutom omöjligt att bevisa att tillgång skadar förfarandet. Sökanden erinrar om att det i artikel 4.7 i förordning nr 1049/2001 uttryckligen föreskrivs att undantagen i artikel 4.2 enbart skall tillämpas under den period då skyddet är motiverat på grundval av handlingens innehåll. Vad avser inspektioner och utredningar följer det av deras natur att det aldrig kan finnas skäl att avslå en ansökan om tillgång efter det att utredningen i fråga har avslutats.

66 Sökanden har anmärkt att kommissionen delvis avslog ansökan om tillgång med stöd av en generell motivering om att "det inte går att dela upp dessa handlingar i konfidentiella och icke-konfidentiella avsnitt" med utgångspunkt från principen att samtliga handlingar rörande stödförfarandet endast berör kommissionen och medlemsstaten i fråga och att ingen annan person bör få tillgång till dessa handlingar, inte ens efter det att förfarandet har avslutats.

67 Konungariket Sverige har hävdat att det framgår av beslutet och svarandens inställning i förevarande mål att kommissionen inte har gjort en konkret bedömning av vilka upplysningar som ingår i de handlingar som sökanden har ansökt om att få tillgång till. Domstolen och förstainstansrätten har emellertid, vad gäller nämnda bestämmelser, flera gånger preciserat att prövningen av en ansökan om tillgång skall röra de upplysningar som ingår i den begärda handlingen, och denna princip är även tillämplig vad gäller förordning nr 1049/2001. Om kommissionen inte gör en sådan prövning, är det omöjligt att avgöra om det finns ett skyddat intresse som gör att handlingen bör förbli konfidentiell eller göra en avvägning mellan de intressen som nämns i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001. En konkret bedömning är särskilt nödvändig för att avgöra om det är möjligt att ge delvis tillgång. Denna slutsats gör sig lika mycket gällande oavsett vilket undantag som är tillämpligt.

68 Kommissionen har hävdat att förstainstansrättens synsätt i dess dom av den 11 december 2001 i mål T-191/99, Petrie m.fl. mot kommissionen (REG 2001, s. II-3677), som beslutet grundar sig på, är tillämpligt utan inskränkning i granskningsförfaranden rörande stöd, vilka otvivelaktigt ingår i begreppet utredning, i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001.

69 Kommissionen har angett att i granskningsförfaranden rörande stöd krävs det, i likhet med vad som är fallet i fördragsbrottsförfaranden, att det råder ett uppriktigt och lojalt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaten, vilket innebär att tredje man inte kan få tillgång till handlingar som rör dessa förfaranden innan dessa har avslutats. Så länge granskningsförfarandet rörande stödet fortfarande pågår, kan man enligt kommissionens mening inte ge allmänheten rätt att få tillgång till handlingar, eftersom parter som berörs av detta förfarande, inte har en sådan rätt enligt rätten till försvar.

70 Kommissionen har hävdat att sökandens ansökan om tillgång avser handlingar som rör ett pågående granskningsförfarande rörande stöd. Kommissionen har fattat två beslut som rör två parter i ett stort omstruktureringsprojekt, enligt sökandens beskrivning i dennes skrivelser. Svaranden har angett att det pågående stödförfarandet K 44/2001 rör samma omstruktureringsåtgärder och grundar sig på samma handlingar som stödförfarandet K 19/2000 och har därför beslutat att behandla de två ansökningarna om tillgång till handlingarna i ärendet i de två förfarandena i fråga tillsammans.

71 Kommissionen har gjort gällande att förevarande tvist skiljer sig från den som ledde fram till domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, eftersom nämnda tvist rörde avslag på en ansökan om tillgång till handlingar som rör ett redan avslutat förfarande rörande konkurrensbegränsande samverkan. I förevarande fall rör det sig om en ansökan om tillgång till handlingar i ett pågående granskningsförfarande rörande statligt stöd, och kommissionen anser att de principer som har stadfästs i domen i det ovan i punkt 68 nämnda målet Petrie m.fl. mot kommissionen utgör grund för att ge ett allmängiltigt svar, varför det inte är nödvändigt att konkret och individuellt analysera de olika handlingar som en ansökan avser.

72 Schott Glas har anmärkt att när sökanden ansökte om tillgång till handlingarna i de två stödförfarandena som berör denne pågick fortfarande förfarande K 44/2001. Sökanden har själv flera gånger understrukit det materiella sambandet mellan de två

stödförfarandena K 19/2000 och K 44/2001. Schott Glas har därav dragit slutsatsen att sökanden har ansökt om att få tillgång till handlingar trots att kommissionen fortfarande drev ett granskningsförfarande där denna ännu inte hade fattat något beslut.

73 Schott Glas anser att kommissionen i förevarande fall borde ha tolkat undantagen i förordning nr 1049/2001 i enlighet med de sedan länge stadfästa principerna om tredje mans rättigheter i stödförfaranden och att kommissionen således hade rätt i att granskningsförfarandet skulle ha skadats allvarligt om sökanden hade getts tillgång till de begärda handlingarna (artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001) och kommissionens beslutsprocess i ärende K 44/2001 (artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001).

Förstainstansrättens bedömning

74 Det följer av artiklarna 2, 4 och 6–8 i förordning nr 1049/2001 att den institution till vilken en ansökan om tillgång till handlingar har riktats med stöd av denna förordning är skyldig att bedöma och besvara denna ansökan och, i synnerhet, fastställa huruvida något av de undantag som anges i artikel 4 i sagda förordning är tillämpligt på handlingarna i fråga (domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkterna 67 och 68).

75 I förevarande fall har kommissionen avslagit ansökan om att utge handlingar som avser granskningsförfaranden rörande statligt stöd som beviljats sökanden, och detta med hänvisning till undantaget från rätten att få tillgång enligt artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001, som rör skydd för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner.

76 Förstainstansrätten anmärker att de handlingar som avses i ansökan om tillgång till handlingar verkligen rör en åtgärd i en "undersökning", i den mening som avses i artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001, såsom kommissionen har angett, utan att sökanden och Konungariket Sverige har invänt mot detta påstående.

77 Omständigheten att en handling rör ett intresse som omfattas av ett undantag är emellertid inte tillräcklig för att tillämpa undantaget (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Denkavit Nederland mot kommissionen, punkt 45). En sådan tillämpning är i princip enbart motiverad om institutionen tidigare har bedömt, för det första, huruvida tillgången till handlingen skulle kunna medföra konkret och faktisk skada på det skyddade intresset och, för det andra — vad gäller de fall som avses i artikel 4.2 och 4.3 i förordning nr 1049/2001 — huruvida det finns ett övervägande allmänintresse av utlämnandet av den ifrågavarande handlingen. Dessutom måste risken för skada för ett skyddat intresse rimligen kunna förutses och inte vara rent hypotetisk (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 7 februari 2002 i mål T-211/00, Kuijer mot rådet, REG 2002, s. II-485, punkt 56). Följaktligen måste den prövning som institutionen skall göra för att tillämpa ett undantag utföras på ett konkret sätt och framgå av motiven till beslutet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 19 juli 1999 i mål T-14/98, Hautala mot rådet, REG 1999, s. II-2489, punkt 67, av den 6 april 2000 i mål T-188/98, Kuijer mot rådet, REG 2000, s. II-1959, punkt 38, och domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkterna 69 och 74).

78 Dessutom framgår det av förordning nr 1049/2001 att samtliga undantag som nämns i artikel 4.1–4.3 enligt bestämmelsernas ordalydelse är tillämpliga på "en

handling". En konkret prövning skall således ske för varje handling som avses i ansökan (domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkt 70).

79 Förstainstansrätten understryker också att det bara är genom en konkret och individuell bedömning, men däremot inte en abstrakt och övergripande bedömning, som institutionen kan bedöma om det är möjligt att ge sökanden delvis tillgång, i enlighet med artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 (domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkterna 73 och 75), och vad gäller tillämpningen i tiden av undantagen från rätten att få tillgång föreskrivs i artikel 4.7 i förordning nr 1049/2001 att de undantag som anges i punkterna 1–3 i samma artikel enbart skall tillämpas under den period då skyddet är motiverat på grundval av "handlingens innehåll".

80 I förevarande fall framgår det inte av skälen till beslutet att kommissionen har gjort en konkret och individuell bedömning av innehållet i de handlingar som avsågs i ansökan om tillgång. Kommissionen har för övrigt varken i sitt svaromål, i sitt yttrande av den 13 april 2005 eller vid förhandlingen hävdat att den har gjort en sådan bedömning. Beslutets lydelse visar att svaranden inte har grundat beslutet på den information som handlingarna i fråga innehåller utan på en generell analys efter handlingarnas art, där denne har skilt på skriftväxling mellan den berörda medlemsstaten, å ena sidan, och yttranden som har ingetts av berörda parter under det formella granskningsförfarandet, å andra sidan.

81 Det framgår inte heller av beslutet att kommissionen konkret har kontrollerat att varje handling som ansökan avser verkligen omfattades av någon av de två kategorierna.

82 Det går till och med att utesluta att så var fallet med beaktande av resultatet av den åtgärd för processledning i förfarandet som innebar att kommissionen anmodades att förse förstainstansrätten med en komplett förteckning över vilka handlingar som ingår i granskningsförfarandena avseende det statliga stöd som beviljats sökanden.

83 En genomgång av denna förteckning visar nämligen att flera handlingar som kommissionen innehade när den fattade beslutet varken ingår i skriftväxlingen med den berörda medlemsstaten eller parternas yttranden, närmare bestämt följande slags handlingar:

— Kommissionens skrivelse av den 28 december 2000, i vilken kommissionen anmodar Schott Glas att svara på ett antal frågor inom ramen för det formella granskningsförfarandet K 19/2000 (handling 39).

— Promemorior från GD Konkurrens, där olika enheter inom kommissionen anmodas att inkomma med upplysningar eller yttra sig över olika beslutsförslag (handlingarna 3, 18, 45 och 54) och dessa enheters svar (handlingarna 4, 19, 20 och 46–49).

— Promemorior från GD Konkurrens till ansvariga kommissionsledamöter (handlingarna 12, 17, 44 och 79).

— GD Konkurrens interna handlingar rörande ärendets gång (handlingarna 8, 13, 33 och 36).

84 Kommissionen tillfrågades vid förhandlingen om påståendet att denna inte har uppfyllt sin skyldighet att göra en konkret och individuell bedömning av de handlingar som avses i sökandens ansökan om tillgång, varvid kommissionen i sitt svar underströk att det föreligger faktiska skillnader mellan förevarande mål och det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI. Enligt svaranden är det, i ett fall som det förevarande där ansökan om tillgång rör handlingar avseende ett pågående granskningsförfarande rörande stöd, inte nödvändigt att göra en konkret och individuell prövning, och kommissionen behöver bara lämna ett allmängiltigt svar att dessa handlingar är konfidentiella med tillämpning av undantaget från rätten att få tillgång på grund av skyddet för undersökningar.

85 Förstainstansrätten anser att skyldigheten för en institution att göra en konkret och individuell bedömning av innehållet i de handlingar som avses i ansökan om tillgång är en princip (domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkt 75) som är tillämplig på samtliga undantag som nämns i artikel 4.1–4.3 i förordning nr 1049/2001, oavsett vilket område de begärda handlingarna rör, exempelvis beroende på om det är fråga om samordnade förfaranden, som i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, eller granskning av statligt stöd.

86 Sagda prövning är däremot inte nödvändig när det, på grund av särskilda omständigheter i det aktuella fallet, är uppenbart att tillgång till handlingarna inte skall ges eller tvärtom skall ges. Så kan bland annat vara fallet när vissa handlingar antingen uppenbarligen i sin helhet omfattas av ett undantag från rätten att få tillgång till handlingar eller, tvärtom, uppenbarligen skall utlämnas i sin helhet eller, slutligen, redan har varit föremål för en konkret och individuell bedömning av kommissionen under liknande omständigheter (domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkt 75).

87 Förstainstansrätten kommer därför att pröva huruvida sökandens ansökan rörde handlingar för vilka kommissionen, med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, inte behövde göra en sådan konkret och individuell prövning.

88 Kommissionen har i beslutet angett att den har tillämpat undantaget för skyddet av syftet med inspektioner och utredningar, på grund av att pågående undersökningar som rör huruvida ett statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden måste bygga på lojalt samarbete och ömsesidigt förtroende mellan kommissionen, medlemsstaten och de berörda företagen, så att de olika "parterna" kan uttrycka sig fritt, varvid tillgång till handlingar i en sådan undersökning "skulle kunna undergräva undersökningen av detta klagomål genom att försvåra denna dialog ".

89 Förstainstansrätten anser att en så allmänt hållen bedömning, vilken rör samtliga granskningsförfaranden rörande stöd som beviljats sökanden, inte innehåller uppgifter om de särskilda omständigheter i detta fall som gör att det inte är nödvändigt att göra en konkret och individuell prövning av handlingarna i förfarandena. Denna bedömning utgör särskilt inte stöd för åsikten att det är uppenbart att dessa handlingar i sin helhet omfattas av ett undantag från rätten att få tillgång.

90 Såsom har angetts i punkt 81 ovan framgår det inte av beslutet att kommissionen konkret har kontrollerat att varje handling som ansökan avser verkligen omfattades av någon av de två kategorierna. Av resultatet av förstainstansrättens åtgärd för processledning som omnämns i punkt 82 ovan framgår tvärtom att flera av de handlingar som kommissionen innehar inte omfattas av någon av dessa kategorier och att kommissionen hade fel när den skrev att det handlade om två kategorier av handlingar. Eftersom denna uppdelning är felaktig finns det i vilket fall som helst inte stöd för att anse att samtliga handlingar som avses i ansökan klart och tydligt omfattas av det undantag som kommissionen har åberopat i beslutet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkt 83).

91 Förstainstansrätten vill som en egentligen överflödig kommentar tillägga att de överväganden som kommissionen har redogjort för i beslutet, liksom för övrigt i svaromålet, är vaga och allmänna. I avsaknad av en individuell prövning, det vill säga handling för handling, är det inte möjligt att genom dessa överväganden med

tillräcklig säkerhet och på ett utförligt sätt beakta kommissionens argumentation, för det fall den i princip skall anses välgrundad, som tillämplig på samtliga handlingar i granskningsförfarandena rörande stöd som beviljats sökanden. De farhågor som kommissionen har gett uttryck för är bara påståenden och är följaktligen orimligt hypotetiska (domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkt 84).

92 Det framstår som minst sagt paradoxalt att hävda att det är nödvändigt att kunna föra en öppenhjärtig och direkt debatt mellan kommissionen, medlemsstaten och de "berörda företagen" inom ramen för ett debattklimat där det råder lojalt samarbete och ömsesidigt förtroende och sedan avslå en av de berörda "parternas" ansökan om att få kännedom om samtliga upplysningar som direkt rör det föremål som dessa diskussioner rör.

93 Vad avser det åberopade undantagets tillämpning i tiden har kommissionen hänvisat till handlingar som rör "pågående undersökningar", vilket är en generellt hållen formulering som inte ger läsaren möjlighet att med tillräcklig säkerhet förstå att samtliga handlingar som avses i ansökan om tillgång fortfarande omfattades av nämnda undantag när beslutet antogs, trots att stödförfarandet K 19/2000 hade avslutats den 28 maj 2002.

94 Förstainstansrätten anmärker även att det är i undantagsfall och endast när den administrativa börda som uppkommer på grund av den konkreta och individuella prövningen av dessa handlingar visar sig vara synnerligen tung, och alltså överskrider gränserna för vad som rimligen kan krävas, som ett undantag från denna prövningsskyldighet kan tillåtas (domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkt 112).

95 I förevarande fall är det utrett att kommissionen varken i beslutet eller i sina skrivelser eller vid förhandlingen har hävdat att den haft en för stor arbetsbörda vad gäller prövningen av sökandens ansökan om tillgång.

96 Mot denna bakgrund kan inte Schott Glas argumentation att man inte rimligen kunde begära av kommissionen att denna skulle göra den "stora arbetsinsats" som det innebär att gå igenom samtliga handlingar i ett förfarande rörande statligt stöd för att kunna skilja mellan konfidentiell information och icke-konfidentiell information, i de fall där sökanden inte har en skyddad rätt att själv ta del av handlingarna i fråga, upptas till sakprövning.

97 Förstainstansrätten erinrar om innehållet i artikel 40 fjärde stycket i domstolens stadga och artikel 116.4 i förstainstansrättens rättegångsregler. Enligt dessa bestämmelser har nämligen intervenienten rätt att självständigt åberopa grunder, och inte bara argument, under förutsättning att de stöder ett av huvudparternas yrkanden och inte är av helt annat slag än de överväganden som utgör grunden för tvisten, såsom den har definierats mellan sökanden och svaranden, och därmed medför att tvisteföremålet ändras (förstainstansrättens dom av den 15 juni 2005 i mål T-171/02, Regione autonoma della Sardegna mot kommissionen, REG 2005, s. II-2123, punkt 152).

98 I förevarande fall, såsom det har beskrivits ovan, innehåller ansökan, svaromålet och sökandens och kommissionens svar på förstainstansrättens fråga om tvisteföremålet ingen problematisering vad gäller den arbetsbörda som det innebär att behandla ansökan om tillgång. Mot denna bakgrund kan inte Schott Glas argumentation rörande den "stora arbetsinsats" som det skulle innebära att behandla ansökan om tillgång inte anses ha någon anknytning till föremålet för förevarande tvist.

99 Förstainstansrätten anmärker slutligen att Schott Glas i sin interventionsinlaga har åberopat undantaget i artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001. Schott Glas har hävdat att kommissionen med rätta har dragit slutsatsen att det skulle medföra allvarlig skada för institutionens beslutsprocess i förfarande K 44/2001 att ge sökanden tillgång till de handlingar som denne begärt. Eftersom detta undantag emellertid inte har åberopats av kommissionen i beslutet, ankommer det inte på förstainstansrätten att sätta sig i denna institutions ställe för att fastställa huruvida undantaget faktiskt är tillämpligt på de handlingar som omfattas av ansökan (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet VKI, punkt 91).

100 Av det ovanstående följer att talan skall bifallas med stöd av delgrunden om att kommissionen inte har gjort en konkret och individuell bedömning av de handlingar som avses i ansökan om tillgång, varför kommissionens beslut att helt enkelt avslå sökandens ansökan om tillgång följaktligen innebär felaktig rättstillämpning. Kommissionen har därför åsidosatt artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 och beslutet skall därför ogiltigförklaras, utan att det finns anledning att pröva de övriga grunder för talan om ogiltigförklaring som anförts av sökanden och av Konungariket Sverige.

Rättegångskostnader

101 Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten kan denna, om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, besluta att kostnaderna skall delas eller att vardera parten skall bära sin kostnad. I förevarande fall fastslår förstainstansrätten att kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta tre fjärdedelar av sökandens. Den senare skall bära en fjärdedel av sin rättegångskostnad.

102 Enligt artikel 87.4 tredje stycket kan förstainstansrätten besluta att en intervenient skall bära sin rättegångskostnad. I förevarande fall förpliktas Schott Glas, som intervenerat till stöd för kommissionen, att bära sin rättegångskostnad.

103 Konungariket Sverige och Republiken Finland skall bära sina rättegångskostnader i enlighet med artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande:

1) Kommissionens beslut av den 28 maj 2002 ogiltigförklaras i den del som ansökan om tillgång till handlingar som rör granskningsförfarandena avseende stöd som beviljats Technische Glaswerke Ilmenau GmbH avslås.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta tre fjärdedelar av Technische Glaswerke Ilmenaus rättegångskostnad. Den senare skall bära en fjärdedel av sin rättegångskostnad.

4) **Schott Glas, Konungariket Sverige och Republiken Finland skall bära sina rättegångskostnader.**

Vilaras Dehousse Šváby

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 december 2006.

E. Coulon M. Vilaras

Justitiesekreterare Ordförande